

14 Ιανουαρίου 2018.

Εἰς τήν Κυριακὴν μετὰ τὰ Φῶτα.

Ματθ. 4, 12 – 17

*«ὁ λαὸς ὁ καθημένος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα
καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου
φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς» (Ματθ. 4, 16).*

Ὁ Λυτρωτὴς, ὅπως ἀκοῦμε στό σημερινό
εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα, ἀρχίζει τὴ δημόσια δράση
Του. Ἀνατέλλει σήμερα γιὰ τόν κόσμο ἐπίσημα καί
φανερὰ ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης. Δικαιώνεται σήμερα
ἡ ἀδικημένη ἀνθρωπότητα ἀπό τό μίσος τοῦ διαβό-
λου καί τὴν ἀνοησία τῆς ἀνυπακοῆς. Ἀδικήθηκε ὁ
ἄνθρωπος βάνουσα ἀπό τόν ἀρχέκακο ὄφι, πού ὡς
μισάνθρωπος δέσμευσε μέ τό ψεῦδος καί τὴν κακία
τὴν ἀνθρωπότητα στά ἀτσάλινα δεσμά τῆς ἁμαρτίας.
Δικαιώνεται σήμερα ἀπό τὴν ἔνσαρκη Ἀλήθεια, τόν
ταπεινό Ναζωραῖο, ὁ Ὅποιος ἔρχεται νά κηρύξει τό
εὐχάριστο μήνυμα πῶς ὑπάρχει σωτηρία, θεραπεία,
λύτρωση καί δικαιοσύνη. Ὑπάρχει ἐπιστροφή. Ἡ
σπασμένη σχέση μέ τό Θεό μπορεῖ νά

ἀποκατασταθεῖ ἐντελῶς καί αὐτή τή φορά νά γίνει ἀδιάσπαστη καί αἰώνια.

Ὁ λαός κάθεται μέσα στό σκοτάδι. Αὐτός ὁ λαός, γιά τόν ὁποῖο ὁμιλεῖ ὁ Εὐαγγελιστής, δέν εἶναι κάποιος συγκεκριμένος. Μέ τή λέξη «λαός» ὁ Ματθαῖος ἐννοεῖ τήν ἀνθρωπότητα στό σύνολό της. Ὁ ἄνθρωπος κάθεται μέσα στό σκοτάδι. Εἶναι τό σκοτάδι πού ξεκίνησε ἐκεῖνο τό δειλινό τῆς ἀνυπακοῆς καί τῆς ἀμετανοησίας στήν Ἐδέμ καί ἔπνιξε μέ τό ζοφερό του μανδύα τήν ἀνθρωπότητα γιά πολλούς καί ἀμέτρητους αἰῶνες. Εἶναι τό σκοτάδι τῆς ἄγνοιας τοῦ Θεοῦ. Ἀγωνίζεται ὁ ἄνθρωπος νά πλουτίσει σέ γνώσεις. Ἀπό τό πρῶτο δευτερόλεπτο πού ἀνοίγει τά μάτια του σ' αὐτόν τόν κόσμο μέχρι καί τήν τελευταία του ἀναπνοή συνεχῶς μαθαίνει. Ἄλλοτε σπουδάζει τή γνώση καί τήν κάνει δική του μέ τίς προσπάθειες πού καταβάλλει. Ἄλλοτε τήν πλουτίζει καί τήν ἀναπτύσσει μέ τίς μελέτες καί τίς ἐπιδόσεις του. Ἄλλοτε τή χρησιμοποιεῖ γιά τό καλό του καί ἄλλοτε γιά τήν καταστροφή του. Πολλές φορές πάλι ἀποκτάει τή γνώση ὄχι ἀπό ἐπιλογή ἀλλά ἀπό τά πικρά του παθήματα. Οἱ πτώ-

σεις και οι συμφορές γίνονται ένιοτε πολύτιμοι διδάσκαλοι για τον πονεμένο και του διδάσκουν όχι μόνο τα μυστικά της επιστήμης αλλά και τα μυστικά της ζωής και της άπλης καθημερινότητας.

Όσο, όμως, και αν ο άνθρωπος διψάει για γνώση και όσο και αν εργάζεται για να την κατακτήσει, τόσο καταλαβαίνει πως η αληθινή γνώση βρίσκεται πολύ μακριά από αυτόν. Η ψυχή προσπαθεί να φωτιστεί από εκατομμύρια πληροφορίες, στο τέλος, όμως, πνίγεται και πάλι από το σκοτάδι της άγνοιας. Αυτό συμβαίνει διότι το φως της ψυχής δεν είναι η γνώση τούτου του κόσμου και της κτιστής πραγματικότητας. Το αληθινό φως για τον άνθρωπο βρίσκεται στη γνώση του πρωτοτύπου. Το πρωτότυπο για την ανθρωπότητα είναι ο Θεάνθρωπος Λυτρωτής. Όσο γνωρίζει κάποιος τον Ίησού, τόσο φωτίζεται ο ίδιος και φωτίζει και τους διπλανούς του.

Ο καθηλωμένος λαός μέσα στο σκοτάδι της εφήμερης γνώσης σήμερα γνωρίζει την πηγή της αληθινής γνώσης. Σήμερα ανοίγεται μπροστά του η προοπτική να αποκτήσει τη μόνη γνώση που ταυτίζεται με τη ζωή και αυτή είναι η γνώση του Χριστού.

Προσοχή! Όχι ή γνώση για τό Χριστό, αλλά ή γνώση του Χριστού, δηλαδή ή γνωριμία μέ τό Χριστό. Διότι είναι άλλο νά μαθαίνω για τό Χριστό και άλλο νά γνωρίζω τόν ἴδιο τό Χριστό αὐτοπροσώπως.

Ἡ ἀπομάκρυνση ἀπό τό Θεό καθήλωσε τήν ἀνθρωπότητα στήν ἐξουσία και στή σκιά του θανάτου. Προσπαθοῦσε νά φωτιστεῖ χωρίς τό φῶς. Ἀλλά χωρίς φῶς δέν ὑπάρχει φωτισμός, ὑπάρχει μόνο σκοτάδι και θάνατος. Σήμερα, λοιπόν, ἐξέρχεται ὁ Ἰησοῦς στή δημόσια δράση Του για νά φωτίσει τόν ἄνθρωπο ἀληθινά. Νά τόν ἀπεγκλωβίσει ἀπό τά σκοτάδια τῆς ἀγνοιας και νά του δείξει τήν τηλαυγέστατη φωτοχυσία τῆς δικῆς Του παρουσίας. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς στή δημόσια δράση, για νά διαμηνύσει στίς κοινωνίες τῶν ἀνθρώπων πῶς μόνον ὅταν Τόν γνωρίσουν θά γευτοῦν τό φῶς τῆς ζωῆς.

Στήν ἐποχή μας εἶναι πολλά τά φῶτα μέ τά ὁποῖα προσπαθοῦμε νά φωτίσουμε τίς ζωές μας. Δισεκατομμύρια λαμπιόνια, προβολεῖς, λαμπτήρες, φωτοταινίες και μηχανισμοί προσπαθοῦν νά μάς ἀποδείξουν ὅτι τό σκοτάδι τό νικήσαμε. Πολλά τά φῶτα τῆς ἐποχῆς μας, ἀλλά δέν εἶναι τό Φῶς. Φωτί-

ζεται ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος ἀπό τήν τεχνολογία, ἀπό τίς ἐφήμερες γνώσεις, ἀπό τίς ἀπολαβές καί ἀπό τίς γνωριμίες του, ἀλλά καί πάλι μένει στό σκοτάδι. Φωτίζεται ἀπό τίς κτιστές πηγές τοῦ ὑλικοῦ φωτός, ἀλλά διψάει γιά τό ἀληθινό φῶς. «Φῶς, περισσότερο φῶς», φωνάζει ὁ Γκαϊτε, καθώς ἐγκαταλείπει αὐτόν τό μάταιο κόσμο καί ἡ κραυγή του γίνεται πανανθρώπινο αἶτημα, ἐλπίδα καί προσδοκία. Εἰδικά στίς ἡμέρες μας, πού ἡ ἀπουσία τοῦ Θεοῦ ἔφερε τό ἀπόλυτο σκοτάδι στίς ἀνθρώπινες κοινωνίες καί πού καθημερινά βιώνουμε τά ὀλέθρια ἀποτελέσματά του, ὅλοι προσβλέπουμε μέ ἐλπίδα στό Φῶς.

Τό πυκνό σκοτάδι πού πνίγει σήμερα τίς ἀνθρώπινες ψυχές εἶναι τό σκοτάδι τῆς ἄγνοιας τοῦ Χριστοῦ καί τῆς ἀπουσίας Του ἀπό τήν ἀνθρώπινη καθημερινότητα. Ὁ κόσμος ἔγινε ἀπάνθρωπος, διότι ἔχασε τό Θεάνθρωπο. Οἱ ἄνθρωποι κατασπαράσσουν κυριολεκτικά τούς διπλανούς τους, διότι πεινᾶνε γιά Θεό. «Φῶς μέγα» ἀνατέλλει γιά ὅλους ἐμᾶς μέσα σέ κάθε Θεία Λειτουργία. Ἐρχόμαστε στό Ναό νά κοινωνήσουμε μέ τό ἀληθινό αὐτό Φῶς. Νά ἐνωθοῦμε

μαζί Του και νά φωτιστοῦμε. Ἄς δραπετεύσουμε ἀπό τήν ἐξουσία τοῦ θανάτου και ἀπό τήν ψυχοφθόρα περιοχή τοῦ σκότους. Ἄς καλέσουμε τόν Ἥλιο τῆς δικαιοσύνης νά ἔλθει μέσα μας. Ἄς προετοιμαστοῦμε μέ τή μετάνοια και τήν ἐξομολόγηση γιά τή μεγάλη συμφιλίωση μαζί Του. Ἄς γίνει ἡ ἔνωση και ἡ γνωριμία μαζί Του τρόπος ζωῆς, ἔτσι ὥστε νά φωτιστοῦμε ἀπό τό φῶς τῆς παρουσίας Του και, καθώς Τόν κουβαλᾶμε μέσα μας, νά γίνουμε οἱ καιόμενες λαμπάδες πού θά φωτίζουν τά ζοφερά σκοτάδια τῆς ταλαίπωρης ἐποχῆς μας. Ἀμήν.